

*Конвенцията на ООН за договорите за
международна продажба на стоки [CISG]*

- Vienskata konvencija za mezdunarodna prodazhba -

Български	
 Република България	
Bulgarien	Bulgaria
Bulgarisch	
Bulgarian	
Bereitgestellt von Professor Dr. Heinz Albert Friehe, Rechtsanwalt, Salzgitter (Deutschland)	Provided by Professor Heinz Albert Friehe, LL.D., attorney-at-law, Salzgitter (Germany)
Darbietung:	Presentation:
A. Elektronischer Text Quelle:	A. Electronic format Source:
< http://www.mb.miovarna.com/Wien%20convention.doc >	
B. Gescannter Text	B. Scanned text
Version: 04/2010, rev. 05/2011 + 02/2013	

КОНВЕНЦИЯ на Организацията на обединените нации относно договорите за международна продажба на стоки

Ратифицирана с Указ № 264 на Държавния съвет от 13.03.1990 г. - ДВ, бр. 23 от 1990 г. Издадена от Министерството на външните работи, обн., ДВ, бр. 36 от 5.05.1992 г., в сила за България от 1.08.1991 г.

Държавите - страни по тази конвенция,

имайки предвид основните цели, записани в резолюциите относно установяването на нов международен икономически ред, които Общото събрание прие на своята шеста извънредна сесия,

отчитайки, че развитието на международната търговия на основата на равенството и взаимната изгода е важен елемент в развитието на приятелските отношения между държавите,

считайки, че приемането на еднообразни правила, приложими към договорите за международна продажба на стоки и съвместими с различните социални, икономически и правни системи, ще допринесе за премахването на правните пречки в международната търговия и ще благоприятства развитието на международната търговия,

се договориха за следното:

ЧАСТ I

ОБСЕГ НА ПРИЛОЖЕНИЕ И ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Глава I

ОБСЕГ НА ПРИЛОЖЕНИЕ

Член 1

1. Тази конвенция се прилага за договори за продажба на стоки между страни, чиито места на дейност са в различни държави:

а) когато те са договарящи държави; или

б) когато правилата на международното частно право водят до прилагане на правото на договаряща държава.

2. Фактът, че местата на дейност на страните са в различни държави, не се взема предвид, ако този факт не личи било от договора, било от каквато и да е сделка между страните или от дадени от тях сведения по всяко време преди или при сключване на договора.

3. Нито националната принадлежност на страните, нито гражданският или търговският характер на страните или на договора са от значение при прилагането на тази конвенция.

Член 2

Тази конвенция не се прилага за продажби:

a) на стоки, купени за лична, семейна и домашна употреба, освен ако продавачът преди или при сключване на договора не е знаел, нито би трябвало да знае, че стоките са били купени за такава употреба;

b) на търг;

c) извършени въз основа на принудително изпълнение или по друг начин по силата на закон;

d) на акции, дружествени дялове, обезпечителни книги, ценни книжа и пари;

e) на параходи, кораби, превозни средства на въздушна възглавница или самолети;

f) на електричество.

Член 3

1. Договорите за доставка на стоки, които предстоят да бъдат изработени или произведени, се считат за продажби, освен ако страната, която ги поръчва, се задължава да достави съществена част от материалите, необходими за изработката или производството.

2. Тази конвенция не се прилага за договори, в които преобладаващата част от задълженията на страната, която трябва да достави стоката, се състои в предоставяне на работа или други услуги.

Член 4

Тази конвенция урежда само сключването на договора за продажба и породените от него права и задължения на продавача и на купувача. По-специално, освен ако друго изрично е предвидено в тази конвенция, тя не се отнася до:

a) действителността на договора или на която и да е от неговите клаузи или на който и да е обичай;

b) действието, което договорът може да има относно собствеността върху продадената стока.

Член 5

Тази конвенция не се прилага относно отговорността на продавача за смърт или телесни повреди, причинени от стоката на което и да е лице.

Член 6

Страните могат да изключат приложението на тази конвенция или с изключение на чл. 12 да се отклонят от или да изменят действието на всяка от нейните разпоредби.

Глава II

ОБЩИ РАЗПОРЕЖДЕНИЯ

Член 7

1. При тълкуване на тази конвенция трябва да се държи сметка за нейния международен характер и за нуждата да се съдейства за еднаквото ѝ прилагане и за

спазване на добросъвестността в международната търговия.

2. Въпроси, засягащи материя, за която тази конвенция се отнася, които не са изрично уредени от нея, следва да бъдат уредени съобразно общите принципи, на които тя е основана, а при липса на такива принципи - в съответствие с приложимия закон, посочен от правилата на международното частно право.

Член 8

1. За целите на тази конвенция изявленията или друго поведение на страна трябва да се тълкуват съобразно нейното намерение, когато другата страна е знаела или не е могла да не знае какво е това намерение.

2. Ако предходната точка не може да се приложи, изявленията или друго поведение на страната трябва да се тълкуват съобразно начина, по който те биха били разбрани от едно разумно лице, действащо в същото качество като другата страна, при същите условия.

3. При определяне намерението на страна или на това, какво би разбрало едно разумно лице, трябва да се държи сметка за всички обстоятелства, които са от значение за случая, включително преговорите, практиката, която страните са установили помежду си, обичаите и всяко последващо поведение на страните.

Член 9

1. Страните са обвързани от всеки обичай, с който са се съгласили, както и от практиката, която те са установили помежду си.

2. Освен ако друго е уговорено, счита се, че страните мълчаливо са приели за приложим спрямо техния договор или неговото сключване обичая, който им е известен или би трябвало да им бъде известен и който е широко известен в международната търговия и постоянно спазван от страните по договори от същия вид в съответната област на търговия.

Член 10

За целите на тази конвенция:

а) ако страна има повече от едно място на дейност, за място на дейност се счита това, което е в най-тесна връзка с договора и неговото изпълнение, като се държи сметка за обстоятелствата, които са били известни на страните или са били взети предвид от тях по всяко време преди или при сключване на договора;

б) ако страна няма място на дейност, взема се предвид нейното постоянно местопребиваване.

Член 11

Не е необходимо договор за продажба да бъде сключен или доказан писмено; за него не важи и каквото и да е друго изискване за форма. Той може да бъде доказан по всякакъв начин, включително и със свидетели.

Член 12

Която и да е разпоредба на чл. 11 и 29 или на част II на тази конвенция, която допуска да се сключи договор за продажба, да бъде той изменен или прекратен по взаимно

съгласие, както и да бъде направено предложение, приемане или друго изявление, в каквато и да е друга форма освен писмена, не се прилага, ако някоя от страните има своето място на дейност в договаряща държава, направила декларация в съответствие с чл. 96 от тази конвенция. Страните не могат да се отклоняват от или да изменят действието на този член.

Член 13

За целите на тази конвенция "писмена форма" включва също телеграма и телекс.

ЧАСТ II

СКЛЮЧВАНЕ НА ДОГОВОРА

Член 14

1. Предлагането да се сключи договор, отправено до едно или повече конкретни лица, представлява предложение, ако е достатъчно определено и изразява намерението на предлагачия да бъде обвързан при приемане. Предлагането е достатъчно определено, ако в него е посочена стоката и изрично или мълчаливо се определят количеството и цената или се предвижда редът, по който те да бъдат определени.

2. Предлагане, което не е отправено до едно или няколко конкретни лица, се счита само като покана да бъдат отправени предложения, освен ако обратното е ясно указано от лицето, което предлага.

Член 15

1. Предложението поражда действие, когато стигне до адресата.

2. Предложението, дори да е отменимо, може да бъде оттеглено, ако оттеглянето стигне до адресата преди или едновременно с предложението.

Член 16

1. Докато договорът не е още сключен, предложението може да бъде отменено, ако отмяната стигне до адресата, преди той да е изпратил приемането.

2. Предложението обаче не може да бъде отменено:

a) ако то указва чрез установяване на определен срок за приемане или по друг начин, че е неотменимо; или

b) ако е било разумно адресатът да счете предложението за неотменимо и ако е действал съответно с него.

Член 17

Предложението, дори ако е неотменимо, губи силата си, когато отхвърлянето му стигне до предложителя.

Член 18

1. Волеизявление или друго поведение на адресата, указващо съгласие с предложението, е приемане. Мълчанието или бездействието сами по себе си не означават приемане.

2. Приемането на предложение поражда действие в момента, когато указанието за

съгласие стигне до предложителя. Приемането няма действие, ако указанието за съгласие не стигне до предложителя в определения от него срок или, ако такъв не е определен, в разумен срок, като се държи сметка за обстоятелствата на сделката, включително бързината на средствата за съобщение, използвани от предложителя. Устно предложение трябва да бъде прието веднага, освен ако обстоятелствата предполагат нещо друго.

3. Обаче ако вследствие на предложението, на установената между страните практика или на обичая адресатът може, без да изпраща съобщение, да изрази съгласието си чрез действие, отнасящо се например до изпращане на стоката или плащане на цената, приемането поражда действие от момента на извършване на действието, стига то да е предприето в сроковете, предвидени от предходната точка.

Член 19

1. Отговор на предложение, който цели да бъде приемане, но съдържа добавки, ограничения или други изменения, е отхвърляне на предложението и представлява едно насрещно предложение.

2. Отговор на предложение обаче, който цели да бъде приемане, но съдържа допълнителни или различни условия, които не променят съществено условията на предложението, представлява приемане, освен ако предложителят своевременно възрази устно срещу несъответствието или изпрати съобщение в същия смисъл. Ако той не възрази по този начин, условията на договора са тези на предложението с измененията, съдържащи се в приемането.

3. Допълнителни или различни условия, отнасящи се между другото до цената, плащането, качеството и количеството на стоката, мястото и времето на доставянето, размера на отговорността на едната страна спрямо другата или уреждането на споровете, се считат, че изменят съществено условията на предложението.

Член 20

1. Срокът за приемане, определен от предложителя в телеграма или в писмо, започва да тече от момента на връчване на телеграмата за изпращане или от датата, посочена в писмото, а ако такава дата не е посочена - от датата, посочена на плика. Срокът за приемане, определен от предложителя по телефон, телекс или друго средство за моментална връзка, започва да тече от момента, когато предложението стигне до адресата.

2. Официалните празници или неработни дни през време на срока за приемане се включват в неговото изчисляване. Обаче ако съобщението за приемане не може да бъде предадено на адреса на предложителя в последния ден на срока, тъй като този ден е празничен или неработен в мястото на дейност на предложителя, срокът се продължава до първия следващ работен ден.

Член 21

1. Въпреки че е закъсняло, приемането поражда действие, ако предложителят незабавно уведоми в този смисъл приемателя устно или като му изпрати съобщение.

2. Ако писмо или друго писмено съобщение, съдържащо закъсняло приемане, сочи, че е било изпратено при такива обстоятелства, че ако препращането му е било нормално, то би стигнало до предложителя своевременно, закъснялото приемане поражда действие,

освен ако предложителят незабавно уведоми приемателя устно или като изпрати съобщение, че счита предложението за обезсилено.

Член 22

Приемането може да бъде оттеглено, ако оттеглянето стигне до предложителя преди или в същото време, когато приемането е щяло да породи действие.

Член 23

Договорът се счита за сключен в момента, когато приемането на предложението породи действие в съответствие с разпоредбите на тази конвенция.

Член 24

За целите на тази част от конвенцията предложението, изявлението за приемане или какъвто и да е друг израз на намерение "стига" до адресата, когато му е направено устно или е предадено по какъвто и да е друг начин нему лично на неговото място на дейност, на неговия пощенски адрес или ако няма място на дейност или пощенски адрес - на неговото обикновено местопребиваване.

ЧАСТ III

ПРОДАЖБА НА СТОКИ

Глава I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25

Нарушение на договор от една от страните е съществено, ако то причинява вреди на другата страна по такъв начин, че я лишава в значителна степен от това, на което е имала право да разчита въз основа на договора, освен ако нарушаващата страна не е предвиждала и едно разумно лице, действащо в същото качество и при същите обстоятелства не би предвидило този резултат.

Член 26

Изявлението за разваляне на договор е действително само ако е направено чрез уведомяване на другата страна.

Член 27

Освен ако друго изрично е предвидено от тази част на конвенцията, ако уведомяването, искането или друго съобщение е направено или изпратено от страната в съответствие с тази част и по начин, подходящ с оглед на обстоятелствата, забава или грешка в предаване на съобщението или неговото непристигане не лишават тази страна от правото да се позовава на съобщението.

Член 28

Ако в съответствие с разпоредбите на тази конвенция една от страните има право да иска изпълнение на задължение от другата страна, съдът не е длъжен да постанови решение за изпълнение в натура, освен ако би трябвало съобразно своя закон да постанови такова решение при подобни договори за продажба, неуредени от тази конвенция.

Член 29

1. Договорът може да бъде изменен или прекратен чрез просто съгласие на страните.

2. Писмен договор, съдържащ разпоредба, изискваща писмена форма за всяко изменение или прекратяване по взаимно съгласие, може да бъде изменен или прекратен по взаимно съгласие само по този начин. Обаче поведението на страната може да я лиши от правото да се позовава на такава разпоредба, доколкото другата страна се е доверила на това поведение.

Глава II

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ПРОДАВАЧА

Член 30

Продавачът трябва да достави стоката, да връчи всички отнасящи се до нея документи и да прехвърли собствеността върху нея в съответствие с изискванията на договора и на тази конвенция.

Раздел I

Доставка на стоката и връчване на документите

Член 31

Ако продавачът не е длъжен да достави стоката на някакво друго място, неговото задължение за доставка се състои:

а) ако договорът за продажба налага превоз на стоката - в предаване на стоката на първия превозвач за препращане на купувача;

б) в случаите, необхванати от предходната буква, ако договорът се отнася до индивидуално определена стока или до родово определена стока, която трябва да се вземе от определен запас, да бъде изработена или произведена, и при сключване на договора страните са знаели, че стоката се намира или подлежи да бъде изработена или произведена на определено място - в предоставяне на стоката на разположение на купувача в това място;

в) в другите случаи - в предоставяне на стоката на разположение на купувача там, където продавачът е имал мястото си на дейност при сключване на договора.

Член 32

1. Ако продавачът в съответствие с договора или с тази конвенция предаде стоката на превозвач и ако стоката не е ясно индивидуализирана с оглед на договора чрез маркировка, товарни документи или по друг начин, продавачът трябва да уведоми купувача за пратката, специфицирайки стоката.

2. Ако продавачът е длъжен да уреди превоза на стоката, той трябва да сключи такива договори, които са необходими за превоза на стоката до нейното местоназначение чрез надлежни според обстоятелствата превозни средства и при обикновените условия за такъв превоз.

3. Ако продавачът не е длъжен да застрахова стоката при нейния превоз, той трябва по искане на купувача да го снабди с цялата информация, с която разполага и която е необходима, за да може купувачът да застрахова.

Член 33

Продавачът трябва да достави стоката:

- a) ако в договора е определена дата или тя може да се изведе от него - на тази дата;
- b) ако в договора е определен срок или той може да се изведе от него когато и да е в течение на този срок, освен ако от обстоятелствата следва, че датата на доставяне се определя от купувача; или
- c) във всички други случаи в разумен срок след сключване на договора.

Член 34

Ако продавачът е длъжен да връчи документи относно стоката, той трябва да ги връчи по време, на място и във формата, изисквани от договора. Ако продавачът е връчил документи преди това време, той може до неговото изтичане да поправи всяка тяхна несъобразност, ако упражняването на това право не причинява на купувача неразумно неудобство или неразумни разноси. Купувачът си запазва обаче правото да търси обезщетение за вреди в съответствие с разпоредбите на тази конвенция.

Раздел II

Съобразност на стоката и претенции на трети лица

Член 35

1. Продавачът трябва да достави стока, която съответства по количество, качество и описание на указаната в договора и която е кондиционирана или опакована в съответствие с изискванията на договора.
2. Освен ако страните са уговорили друго, стоката не е съобразна с договора, ако:
 - a) не е пригодна за целите, за които стока със същото описание обикновено се използва;
 - b) не е пригодна за специалната цел, за която продавачът е бил изрично или мълчаливо известен при сключване на договора, освен ако обстоятелствата сочат, че купувачът не се е доверил или е било неразумно за него да се довери на компетентността или преценката на продавача;
 - c) не притежава качествата на стоката, която продавачът е представил на купувача като мостра или модел;
 - d) не е кондиционирана или не е опакована по начин, обикновено приет за такъв вид стока, или ако такъв начин няма, по начин, годен да запази и защити стоката.
3. Продавачът не носи отговорност по букви от "a" до "d" на предходната точка за която и да е несъобразност на стоката, ако при сключване на договора купувачът е знаел или не би могъл да не знае за несъобразността.

Член 36

1. Продавачът носи отговорност в съответствие с договора и с тази конвенция за всяка несъобразност, която съществува, в момента, когато рискът преминава върху купувача, дори ако несъобразността става видима по-късно.
2. Продавачът също така носи отговорност за всяка несъобразност, която възниква след

момента, посочен в предходната точка, и която се дължи на неизпълнение на което и да е от неговите задължения, включително нарушаване на гаранцията, че за определен срок стоката ще остане годна за нейното обикновено предназначение или за някакво специално предназначение или ще запази посочените качества или характеристики.

Член 37

Ако продавачът е доставил стоката преди деня на доставката, той може до този ден да достави всяка липсваща част или количество на стоката, да достави стока в замяна на несъобразна стока или да отстрани всяка несъобразност на доставената стока при условие, че упражняването на това право не причинява на купувача неразумно неудобство или неразумни разноски. Купувачът обаче запазва правото си да търси обезщетение за вреди така, както е предвидено в тази конвенция.

Член 38

1. Купувачът трябва да провери стоката или да предизвика нейната проверка в срок толкова кратък, колкото е практически възможно съобразно обстоятелствата.

2. Ако договорът налага превоз на стоката, проверката може да бъде отложена за времето, след като стоката пристигне на местоназначението.

3. Ако стоката е пренасочена, докато е на път, или е препратена от купувача без разумна възможност да я провери и ако при сключване на договора продавачът е знаел или е трябвало да знае за възможността тя да бъде пренасочена или препратена, проверката може да бъде отложена за време, след като стоката е пристигнала на новото си местоназначение.

Член 39

1. Купувачът изгубва правото да се позовава на несъобразността на стоката, ако не уведоми продавача, посочвайки естеството на несъобразността, в разумен срок, след като я е открил или е трябвало да я открие.

2. Във всеки случай купувачът изгубва правото да се позовава на несъобразността, ако не е уведомил за нея продавача най-късно в срок от две години от деня, когато стоката е била фактически предадена на купувача, освен ако този срок е несъвместим с договорния срок на гаранция.

Член 40

Продавачът не може да се позовава на разпоредбите на чл. 38 и 39, ако несъобразността е свързана с факти, които той е знаел или не е могъл да не знае и които той не е разкрил пред купувача.

Член 41

Продавачът трябва да достави стока, свободна от каквото и да е право или претенция на трето лице, освен ако купувачът се е съгласил да вземе стоката, обременена с това право или претенция. Ако правото или претенцията обаче са основани на индустриална или друга интелектуална собственост, задължението на продавача се урежда от чл. 42.

Член 42

1. Продавачът трябва да достави стока, свободна от каквото и да е право или претенция на трето лице, основани на индустриална или друга интелектуална собственост, за които продавачът е знаел или не е могъл да не знае при сключване на договора, при

условие, че правото или претенцията са основани на индустриална или друга интелектуална собственост:

- a) съобразно правото на държавата, където стоката ще бъде препродадена или ще бъде използвана по друг начин, ако страните са имали предвид при сключване на договора, че стоката ще бъде препродадена или използвана по друг начин в тази държава; или
- b) във всеки друг случай съобразно правото на държавата, където е мястото на дейност на купувача.

2. Задължението на продавача по предходната точка не важи за случаите, когато:

- a) при сключване на договора купувачът е знаел или не е могъл да не знае за правото или претенцията; или
 - b) правото или претенцията следват от съобразяването на продавача с технически чертежи, проекти, формули или други такива изходни данни, дадени от купувача.
- Член 43

1. Купувачът изгубва правото да се позовава на разпоредбите на чл. 41 или чл. 42 , ако не уведоми продавача, като посочи естеството на правото или претенцията на третото лице в разумен срок, след като е узнал или е трябвало да узнае за правото или претенцията.

2. Продавачът не може да се позовава на разпоредбите на предходната точка, ако той е знаел за правото или претенцията на третото лице и тяхното естество.

Член 44

Независимо от разпоредбите на т. 1 на чл. 39 и т. 1 на чл. 43 купувачът може да намали цената в съответствие с чл. 50 или да търси обезщетение за вреди с изключение на пропуснатата печалба, ако разполага с разумно оправдание за пропускане да направи необходимото уведомяване.

Раздел III

Средства за защита при нарушаване на договора от продавача

Член 45

1. Ако продавачът не изпълни някое от задълженията си по договора или по тази конвенция, купувачът може:

- a) да упражни правата, предвидени в чл. 46 до 52 ;
- b) да търси обезщетение за вреди, както е предвидено в чл. 74 до 77 .

2. Купувачът не се лишава от правото да търси обезщетение за вреди, ако упражни правото си на друго средство за защита.

3. Никаква отсрочка не може да бъде предоставена на продавача от съда или арбитража, когато купувачът е прибягнал до каквото и да е средство за защита поради нарушение на договора.

Член 46

1. Купувачът може да поиска от продавача да изпълни своите задължения, освен ако купувачът е прибягнал до средство за защита, несъвместимо с такова искане.

2. Ако стоката е несъобразна с договора, купувачът може да поиска да бъде доставена стока в замяна само ако несъобразността представлява съществено нарушение на договора и искането за стока в замяна е направено или едновременно с уведомяването по чл. 39 , или в разумен срок след това.

3. Ако стоката е несъобразна с договора, купувачът може да поиска продавачът да отстрани несъобразността чрез поправка, освен ако това е неразумно с оглед на всички обстоятелства. Искането за поправка трябва да бъде направено или едновременно с уведомяването по чл. 39 , или в разумен срок след това.

Член 47

1. Купувачът може да определи допълнителен срок с разумна продължителност, в който продавачът да изпълни своите задължения.

2. Купувачът не може в течение на този срок да прибягва до каквото и да е средство за защита поради нарушение на договора, освен ако е получил уведомление от продавача, че той няма да изпълни своите задължения в така определен срок. Купувачът обаче не се лишава поради това от правото, което може да има, да търси обезщетение за вреди поради забава в изпълнението.

Член 48

1. Като се спазва чл. 49, продавачът може дори след деня за доставка да отстрани за своя сметка всеки пропуск да изпълни своите задължения, ако той е в състояние да направи това без неразумна забава и без да причини на купувача неразумно неудобство или несигурност относно заплащането от продавача на разносните, авансирани от купувача. Купувачът обаче запазва правото си на обезщетение за вреди така, както то е предвидено от тази конвенция.

2. Ако продавачът е поискал купувачът да го уведоми дали ще приеме изпълнението и ако в течение на разумен срок купувачът не се съобрази с искането, продавачът може да изпълни своите задължения в срока, посочен в неговото искане. През този срок купувачът не може да прибягва до никакво средство за защита, което е несъвместимо с изпълнението на задълженията на продавача.

3. Смята се, че съобщението на продавача, че ще изпълни своите задължения в посочен срок, включва искането по предходната точка купувачът да съобщи своето становище.

4. Искането или съобщението на продавача по т. 2 или т. 3 на този член нямат действие, ако не са получени от купувача.

Член 49

1. Купувачът може да обяви договора за развален:

а) ако пропускът на продавача да изпълни което и да е от своите задължения по договора или по тази конвенция представлява съществено нарушение на договора; или

б) при недоставяне на стоката, ако продавачът не я достави в допълнителния срок,

определен от купувача в съответствие с т. 1 на чл. 47 , или заяви, че той няма да я достави в така определения срок.

2. Ако обаче продавачът е доставил стоката, купувачът изгубва правото си да развали договора, освен ако упражни това право:

a) при забава на доставката - в разумен срок, след като е узнал, че тя е извършена;

b) при всяко друго нарушение освен забава на доставката в разумен срок:

i) след като е узнал или е трябвало да узнае за нарушението;

ii) след като е изтекъл допълнителният срок, определен от купувача в съответствие с т. 1 на чл. 47 , или след като продавачът е заявил, че няма да изпълни задълженията си в този допълнителен срок; или

iii) след изтичане на допълнителния срок, посочен от продавача в съответствие с т. 2 на чл. 48 , или след като купувачът е заявил, че няма да приеме изпълнението.

Член 50

Когато стоката е несъобразна с договора, независимо от това, дали цената е или все още не е платена, купувачът може да я намали в същото съотношение, в каквото е стойността на фактически доставената стока в момента на доставката спрямо стойността, която би имала към същия момент съобразната с договора стока.

Купувачът обаче не може да намали цената, ако продавачът отстрани в съответствие с чл. 37 или чл. 48 пропуска да изпълни своите задължения или ако купувачът откаже да приеме изпълнението на продавача в съответствие с тези членове.

Член 51

1. Ако продавачът достави само част от стоката или само част от доставената стока е съобразна с договора, чл. 46 до 50 се прилагат относно липсващата или несъобразната част.

2. Продавачът може да обяви договора за развален в неговата цялост само ако пропускът да се извърши пълна или съобразна с договора доставка представлява съществено нарушение на договора.

Член 52

1. Ако продавачът достави стоката преди определената дата, купувачът може да приеме доставката или да я откаже.

2. Ако продавачът достави по-голямо количество стока от предвиденото в договора, купувачът може да приеме доставката или да откаже количеството, доставено в повече. Ако купувачът приеме доставеното в повече количество или част от него, той трябва да го плати по договорната цена.

Глава III

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА КУПУВАЧА

Член 53

Купувачът е длъжен да плати цената на стоката и да приеме нейната доставка в

съответствие с изискванията на договора и на тази конвенция.

Раздел I

Плащане на цената

Член 54

Задължението на купувача да плати цената включва предприемането на такива мерки и съобразяването с такива формалности, необходими според договора или законите и наредбите, за да стане възможно извършване на плащането.

Член 55

Когато договорът е бил валидно сключен, но не определя изрично или мълчаливо цената, нито предвижда как тя да бъде определена, счита се при липса на указания за друго, че страните мълчаливо са се позовали на цената, която обикновено се плаща по време на сключване на договора за същия вид стока при подобни обстоятелства в съответната област на търговия.

Член 56

Ако цената е определена съобразно теглото на стоката, при съмнение тя се определя с оглед на нетното тегло.

Член 57

1. Ако купувачът не е длъжен да плати цената на някакво друго определено място, той е длъжен да я плати на продавача:

a) в мястото на дейност на продавача; или

b) ако плащането трябва да стане срещу предаване на стоката или на документи, в мястото, където става предаването.

2. Продавачът трябва да понесе всяко увеличаване на разноските, свързани с плащането, ако увеличаването е причинено от промяна на мястото на неговата дейност, настъпила след сключване на договора.

Член 58

1. Ако купувачът не е длъжен да плати цената в някое друго определено време, той трябва да я плати, когато продавачът предостави на купувача стоката или документите, контролиращи разпореждането с нея в съответствие с договора или с тази конвенция. Продавачът може да обуслови предаването на стоката или на документите от плащането.

2. Ако договорът налага превоз на стоката, продавачът може да я изпрати при условие, че тя или документите, които контролират разпореждането с нея, няма да бъдат предадени на купувача освен срещу плащане на цената.

3. Купувачът не е длъжен да плати цената, докато не е получил възможност да провери стоката, освен ако уговореният между страните ред за предаване или плащане е несъвместим с получаването на такава възможност.

Член 59

Купувачът трябва да плати цената в деня, който е определен или може да бъде

определен в съответствие с договора или с тази конвенция, без да е необходимо каквото и да е искане или спазване на каквито и да са формалности от страна на продавача.

Раздел II

Приемане на доставката

Член 60

Задължението на купувача да приеме доставката се състои:

а) в предприемане на всички действия, които могат разумно да се очакват от него с оглед да даде възможност на продавача да достави стоката; и

б) във вдигане на стоката.

Раздел III

Средства за защита при нарушаване на договора от купувача

Член 61

1. Ако купувачът не изпълни някое от задълженията си по договора или по тази конвенция, продавачът може:

а) да упражни правата, предвидени в чл. 62 до 65 ;

б) да търси обезщетение за вреди в съответствие с чл. 74 до 77.

2. Продавачът не се лишава от правото да търси обезщетение за вреди, ако упражни правото си на друго средство за защита.

3. Никаква отсрочка не може да бъде предоставена на купувача от съда или арбитража, когато продавачът е прибягнал до средство за защита поради нарушаване на договора.

Член 62

Продавачът може да поиска от купувача да плати цената, да приеме доставката или да изпълни другите си задължения, освен ако продавачът е прибягнал до средство за защита, което е несъвместимо с такова искане.

Член 63

1. Продавачът може да определи допълнителен срок с разумна продължителност за изпълнение на задълженията на купувача.

2. Продавачът не може в течение на този срок да прибягва до каквото и да е средство за защита поради нарушение на договора, освен ако е получил съобщение от купувача, че той няма да изпълни своите задължения в така определен срок. Купувачът обаче не губи поради това правото да търси обезщетение за вреди поради забава на изпълнението.

Член 64

1. Продавачът може да обяви договора за развален:

а) ако пропускът на купувача да изпълни което и да е от своите задължения по договора

или по тази конвенция представлява съществено нарушение на договора; или

б) ако купувачът не изпълни своето задължение да плати цената или да приеме доставката на стоката в допълнителния срок, определен от продавача в съответствие с т. 1 на чл. 63 , или заяви, че няма да направи това в така определения срок.

2. Ако обаче купувачът е платил цената, продавачът изгубва правото си да обяви договора за развален, освен ако направи това:

а) при забавено изпълнение от купувача, преди продавачът да е узнал, че задължението е било изпълнено; или

б) при всяко друго нарушение от купувача освен забавено изпълнение в разумен срок

i) след като е узнал или е трябвало да узнае за нарушението; или

ii) след изтичането на допълнителния срок, определен от продавача в съответствие с т. 1 на чл. 63 , или след като купувачът е заявил, че няма да изпълни задълженията си в този допълнителен срок.

Член 65

1. Ако в съответствие с договора купувачът трябва да определи формата, мерките или други белези на стоката и ако той не извърши спецификацията в договореното време или в разумен срок, след като получи покана от продавача, последният, без да бъде накърнено каквото и да е друго право, което може да има, извършва сам спецификацията съобразно изискванията на купувача, които могат да му бъдат известни.

2. Ако продавачът извърши спецификацията сам, той трябва да уведоми подробно за нея купувача и да определи разумен срок, в който купувачът може да направи друга спецификация. Ако след като получи такова съобщение, купувачът пропусне така определения срок, извършената от продавача спецификация става задължителна.

Глава IV

ПРЕМИНАВАНЕ НА РИСКА

Член 66

Погиването или повреждането на стоката, след като рискът е преминал върху купувача, не го освобождава от задължението да плати цената, освен ако погиването или повреждането се дължи на действие или бездействие на продавача.

Член 67

1. Ако договорът за продажба налага превоз на стоката и продавачът не е длъжен да я предаде на определено място, рискът преминава върху купувача, когато стоката бъде предадена на първия превозвач за изпращане на купувача съобразно договора за продажба. Ако продавачът е длъжен да предаде стоката на превозвач на определено място, рискът не преминава върху купувача, докато стоката не бъде предадена на превозвач на това място. Фактът, че продавачът има право да задържи документите, контролиращи разпореждането със стоката, не засяга преминаването на риска.

2. Рискът обаче не преминава върху купувача, докато стоката не бъде ясно обозначена

като отнасяща се до договора чрез маркировка, превозни документи, съобщение до купувача или по друг начин.

Член 68

По отношение на стока, продадена по време на превоз, рискът преминава върху купувача от момента на сключване на договора. Обаче ако това следва от обстоятелствата, рискът се поема от купувача от момента, когато стоката е била предадена на превозвача, издал документите, установяващи договора за превоз. Независимо от това, ако при сключване на договора за продажба продавачът е знаел или е трябвало да знае, че стоката е погинала или е повредена, и не е уведомил за това купувача, погиването или повредата са на риск на продавача.

Член 69

1. В случаите, необхванати от чл. 67 и 68, рискът преминава върху купувача, когато той вдигне стоката или ако не направи това в необходимото време, от момента, когато стоката е била поставена на негово разположение и той нарушава договора, като не приема доставката.

2. Ако обаче купувачът е длъжен да вземе стоката от място, различно от мястото на дейност на продавача, рискът преминава, когато доставянето се дължи и купувачът знае, че стоката е поставена на негово разположение на това място.

3. Ако договорът се отнася до стока, която по това време не е индивидуализирана, стоката не се счита поставена на разположение на купувача, докато не е ясно обозначена като отнасяща се до договора.

Член 70

Ако продавачът е нарушил съществено договора, чл. 67, 68 и 69 не засягат средствата за защита, с които купувачът разполага поради нарушението.

Глава V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА ПРОДАВАЧА И КУПУВАЧА

Раздел I

Предвидимо нарушение и договори за последователни доставки

Член 71

1. Страна може да спре изпълнението на своите задължения, ако след сключване на договора стане видно, че другата страна няма да изпълни съществена част от своите задължения поради:

а) сериозна недостатъчност на способността ѝ да ги изпълни или на нейната платежоспособност; или

б) нейното поведение по подготовката на изпълнението или при изпълнението на договора.

2. Ако продавачът вече е изпратил стоката, когато основанията по предходната точка станат известни, той може да възпрепятства предаването на стоката на купувача, дори ако купувачът разполага с документ, който му дава право да я получи. Тази точка се отнася единствено до правата върху стоката в отношенията между продавача и

купувача.

3. Страната, която спира изпълнението преди или след изпращане на стоката, трябва да уведоми незабавно за това другата страна и е длъжна да продължи изпълнението на задълженията си, ако другата страна предостави достатъчно обезпечение, че ще изпълни своите задължения.

Член 72

1. Ако преди деня за изпълнение на договора стане очевидно, че една от страните съществено ще наруши договора, другата страна може да обяви договора за развален.

2. Ако има време за това, страната, която възнамерява да развали договора, трябва да уведоми за това другата страна при разумни условия, така че да ѝ позволи да даде достатъчно обезпечение, че ще изпълни своите задължения.

3. Предходната точка не се прилага, ако другата страна е заявила, че няма да изпълни своите задължения.

Член 73

1. При договор за доставка на стока на партиди, ако неизпълнението на една от страните на което и да е от нейните задължения относно която и да е от партидите представлява съществено нарушение на договора относно тази партида, другата страна може да обяви договора за развален спрямо тази партида.

2. Ако неизпълнението на една от страните на което и да е от нейните задължения по която и да е партида дава на другата страна сериозни основания да счита, че договорът ще бъде съществено нарушен и по отношение на бъдещи партиди, тя може да обяви договора за развален занапред при условие, че направи това в разумен срок.

3. Купувач, който разваля договора по отношение на една от партидите, може едновременно да го обяви за развален по отношение на вече доставените или бъдещи партиди, ако поради тяхната взаимна връзка те не могат да бъдат използвани за целта, която страните са имали предвид при сключване на договора.

Раздел II

Обезщетение

Член 74

Обезщетението за нарушаване на договора от една от страните се състои в сума, равна на претърпяната загуба и на пропуснатата полза от другата страна поради нарушението. Това обезщетение не може да надвишава вредите, които страната, нарушила договора, е предвиждала или е трябвало да предвиди при сключване на договора като възможна последица от неговото нарушаване, като държи сметка за фактите, които е знаела или е трябвало да знае.

Член 75

Ако договорът е развален и ако по разумен начин и в разумен срок след развалянето купувачът е купил заместваща стока или продавачът е препродал стоката, страната, която търси обезщетение, може да получи разликата между цената по договора и цената по заместващата сделка, както и всяко друго обезщетение, дължимо в съответствие с чл. 74.

Член 76

1. Ако договорът е развален и стоката има текуща цена, страната, която търси обезщетение, може, ако не е извършила покупка или препродажба в съответствие с чл. 75, да получи разликата между цената, определена с договора, и текущата цена по време на развалянето му, както и обезщетение за другите вреди, дължимо в съответствие с чл. 74. Но ако страната, търсеща обезщетение, е развалила договора, след като стоката е вдигната, прилага се текущата цена по време на вдигане на стоката вместо текущата цена по време на развалянето на договора.

2. За целите на предходната точка текущата цена е преобладаващата цена на мястото, където стоката е следвало да се достави, или ако на това място няма текуща цена, цената на такова друго място, което разумно би могло да замести първото, като се държи сметка за разликата в разносните за превоз на стоката.

Член 77

Страната, която се позовава на нарушаване на договора, трябва да вземе такива мерки, които са разумни с оглед на обстоятелствата, за да намали вредите, включително пропуснатата полза, предизвикани от нарушението. Ако тя не вземе такива мерки, страната, нарушила договора, може да иска да се намали обезщетението в този размер, с който вредите е следвало да бъдат намалени.

Раздел III

Лихва

Член 78

Ако страна не плати цената или друга сума, за която е в забава, другата страна може да иска лихва върху нея, като си запазва правото да търси обезщетение, дължимо в съответствие с чл. 74.

Раздел IV

Освобождаване от отговорност

Член 79

1. Страна не отговаря за неизпълнение на което и да е от задълженията си, ако докаже, че неизпълнението се дължи на препятствие извън нейния контрол и че не би могло разумно да се очаква от нея да го вземе предвид при сключване на договора, както и да избегне или да преодолее било него, било неговите последици.

2. Ако неизпълнението на страна се дължи на неизпълнение на трето лице, което тя е натоварила да изпълни целия или част от договора, страната се освобождава от отговорност само ако:

a) тя е освободена от отговорност в съответствие с предходната точка, и

b) натовареното от нея лице би било също освободено, ако разпоредбите на тази точка биха били приложени по отношение на него.

3. Предвидено от този член освобождаване от отговорност важи за периода, през който препятствието съществува.

4. Страната, неизпълнила своите задължения, трябва да уведоми другата страна за препятствието и неговото въздействие върху способността ѝ да ги изпълни.

5. Разпоредбите на този член не пречат всяка от страните да упражни което и да е друго право освен правото да търси обезщетение в съответствие с тази конвенция.

Член 80

Страна не може да се позовава на неизпълнение на другата страна, доколкото то е причинено от действие или бездействие на първата страна.

Раздел V

Действие на развалянето

Член 81

1. Развалянето на договора освобождава и двете страни от договорните им задължения освен от дължимото обезщетение. Развалянето не обезсилва нито договорната клауза за уреждане на споровете, нито договорната клауза, уреждаща правата и задълженията на страните в случай на разваляне на договора.

2. Страната, която е изпълнила договора изцяло или частично, може да иска от другата страна връщане на доставеното или платено по договора. Ако и двете страни си дължат връщане, то трябва да стане едновременно.

Член 82

1. Купувачът губи правото да развали договора или да иска от продавача стока в замяна, ако не може да върне стоката в съществено същото състояние, в което я е получил.

2. Предходната точка не се прилага:

а) ако невъзможността да върне стоката или да я върне в съществено същото състояние, в което купувачът я е получил, не се дължи на неговото действие или бездействие;

б) ако стоката или част от нея е погинала или повредена като последица от проверката, предвидена в чл. 38 ; или

в) ако стоката или част от нея е била продадена при нормална търговска дейност или е била употребена или преработена от купувача съобразно нормалното ѝ използване, преди той да е открил или да е трябвало да открие нейната несъобразност.

Член 83

Купувачът, който в съответствие с чл. 82 е изгубил правото да развали договора или да иска от продавача да достави стока в замяна, си запазва правото на всички други средства за защита, произтичащи от договора или от тази конвенция.

Член 84

1. Ако продавачът дължи да върне цената, той трябва също да плати лихви върху нея от деня, когато цената е била платена.

2. Купувачът дължи на продавача равностойността на всяка полза, която той е извлякъл от стоката или от част от нея:

а) когато той трябва да върне стоката или част от нея; или

б) когато, макар че е в невъзможност да върне цялата или част от стоката или да я върне изцяло или отчасти в съществено същото състояние, в което я е получил, той е обявил договора за развален или е поискал от продавача да достави стока в замяна.

Раздел VI

Запазване на стоката

Член 85

Ако купувачът забавя вдигането на стоката или не плаща цената, когато плащането на цената и доставянето на стоката трябва да станат едновременно, продавачът, ако е във владение на стоката или е в състояние по друг начин да контролира разпореждането с нея, трябва да вземе такива мерки, които са разумни с оглед на обстоятелствата, за да я запази. Той може да я задържи, докато получи от купувача своите разумни разноски.

Член 86

1. Ако купувачът е получил стоката и възнамерява да упражни произтичащо от договора или от тази конвенция право да откаже нейното приемане, той трябва да вземе мерки за нейното запазване, които са разумни с оглед на обстоятелствата. Той може да я задържи, докато продавачът му плати направените разумни разноски.

2. Ако стоката, изпратена до купувача, е била поставена на негово разположение на местоназначението ѝ и той упражнява правото си да откаже нейното приемане, той трябва да влезе в нейно владение за сметка на продавача, стига това да може да стане без плащане на цената и без неразумно неудобство или неразумни разноски. Тази разпоредба не се прилага, ако продавачът или лице, натоварено да се грижи за стоката за негова сметка, се намира на местоназначението. Ако купувачът влезе във владение на стоката в съответствие с тази точка, неговите права и задължения се уреждат от предходната точка.

Член 87

Страната, която е длъжна да вземе мерки за запазване на стоката, може да я вложи в склад на трето лице на разноски на другата страна, освен ако предизвиканите от това разноски са неразумни.

Член 88

1. Страната, която е длъжна да запази стоката в съответствие с чл. 85 или 86, може да я продаде по всеки подходящ начин, ако другата страна неразумно забави да влезе във владение на стоката, да я вземе обратно или да плати цената или разноските по запазването, стига разумно да уведоми другата страна за намерението си да я продаде.

2. Ако стоката е изложена на бързо разваляне или нейното запазване би предизвикало неразумни разноски, страната, която е длъжна да запази стоката в съответствие с чл. 85 или 86, трябва да вземе разумни мерки, за да я продаде. Доколкото е възможно, тя трябва да уведоми другата страна за намерението си да продаде.

3. Страната, която продава стоката, има право да задържи част от получената от продажбата сума, равна на разумните разноски за запазване и продажба на стоката. Тя трябва да плати остатъка на другата страна.

ЧАСТ IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 89

Генералният секретар на Организацията на обединените нации се определя за депозитар на тази конвенция.

Член 90

Тази конвенция не изключва важимостта на което и да е сключено или подлежащо на сключване международно споразумение, съдържащо разпоредби относно материи, уредени от тази конвенция, при условие, че страните по договора са с място на дейност в държави - страни по това споразумение.

Член 91

1. Тази конвенция е открита за подписване на заключителното заседание на Конференцията на Обединените нации относно договорите за международна продажба на стоки и ще остане открита за подписване в Главната квартира на Организацията на обединените нации в Ню Йорк до 30 септември 1981 г.

2. Тази конвенция подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване от подписалите я държави.

3. Тази конвенция е открита за присъединяване за всички държави, които не са я подписали, от датата, на която тя е открита за подписване.

4. Документите за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване се депозират при Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член 92

1. Всяка договаряща държава може при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването да заяви, че няма да бъде обвързана от част II на тази конвенция или че няма да бъде обвързана от част III на тази конвенция.

2. Договаряща държава, направила в съответствие с предходната точка декларация относно част II или част III на тази конвенция, няма да бъде считана за договаряща държава по смисъла на т. 1 на чл. 1 на конвенцията по отношение на материите, уредени от тази част на конвенцията, за която декларацията се отнася.

Член 93

1. Всяка договаряща държава, която включва две или повече териториални единици, в които според нейната конституция се прилагат различни правни системи по въпроси, уредени от тази конвенция, може при подписването, ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването да заяви, че тази конвенция ще се прилага спрямо всички нейни териториални единици или само за една или повече от тях, и ще може да измени тази декларация, като направи нова декларация.

2. Тези декларации трябва да бъдат съобщени на депозитаря и трябва изрично да посочват териториалните единици, спрямо които конвенцията се прилага.

3. Ако по силата на декларация, направена в съответствие с този член, тази конвенция

се прилага за една или повече от териториалните единици на една договаряща държава, но не спрямо всички и ако мястото на дейност на страна по договора е в тази държава, мястото на дейност ще се счита за целите на тази конвенция като ненамиращо се в договаряща държава, освен ако то е разположено в териториална единица, спрямо която конвенцията се прилага.

4. Ако договаряща държава не направи декларация в съответствие с т. 1 на този член, конвенцията се прилага за цялата територия на тази държава.

Член 94

1. Две или повече договарящи държави, които прилагат в материи, уредени от тази конвенция, тъждествени или сходни правни норми, могат по всяко време да заявят, че конвенцията няма да се прилага за договорите за продажба или за тяхното сключване, когато страните имат своето място на дейност в тези държави. Тези декларации могат да бъдат направени съвместно или да бъдат едностранни и реципрочни.

2. Договаряща държава, която прилага в материи, уредени от тази конвенция, тъждествени или сходни правни норми с тези на една или повече недоговарящи държави, може по всяко време да заяви, че конвенцията няма да се прилага за договорите за продажба или за тяхното сключване, когато страните имат своето място на дейност в тези държави.

3. Когато държава, спрямо която е била направена декларация в съответствие с предходната точка, стане впоследствие договаряща държава, посочената декларация ще има от деня, когато конвенцията влезе в сила по отношение на новата договаряща държава, действието на декларация, направена в съответствие с т. 1, при условие, че тази договаряща държава се присъедини или направи едностранна реципрочна декларация.

Член 95

Всяка държава може да заяви при депозиране на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, че се счита обвързана от буква "b" на т. 1 на чл. 1 от тази конвенция.

Член 96

Всяка договаряща държава, чието законодателство изисква договорите за продажба да бъдат сключвани или удостоверявани писмено, може по всяко време да заяви в съответствие с чл. 12, че която и да е разпоредба на чл. 11, чл. 29 или на част II на тази конвенция, допускаща друга освен писмена форма за сключване, изменение или доброволно разваляне на договор за продажба или за всяко предложение, приемане или друго волеизявление, не се прилага, когато една от страните има своето място на дейност в тази държава.

Член 97

1. Декларациите, направени в съответствие с тази конвенция при нейното подписване, трябва да бъдат потвърдени при ратификацията, приемането или утвърждаването.

2. Декларациите и потвърждаването на декларациите трябва да бъдат направени писмено чрез уведомление до депозитаря.

3. Декларациите влизат в сила от деня на влизане в сила на тази конвенция по

отношение на деклариращата държава. Декларациите, за които депозитарят е получил уведомление след тази дата, влизат в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на шестмесечен срок от деня на тяхното получаване от депозитаря. Едностранните и реципрочните декларации, направени в съответствие с чл. 94, влизат в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на шестмесечен срок от деня на получаване на последната декларация.

4. Всяка държава, която прави декларация в съответствие с тази конвенция, може по всяко време да я оттегли чрез писмено уведомление до депозитаря. Оттеглянето влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на шестмесечен срок от деня на получаване на уведомлението от депозитаря.

5. Оттеглянето на декларация, направена в съответствие с чл. 94, обезсилва от деня на влизането му в сила всяка декларация, направена от друга държава в съответствие със същия член.

Член 98

Освен резервите, които изрично се допускат от тази конвенция, никаква друга резерва не се допуска.

Член 99

1. Тази конвенция влиза в сила при спазване разпоредбите на т. 6 на този член на първия ден от месеца, следващ изтичането на 12-месечен срок от деня на депозиране на десетия документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, включително на всеки документ, съдържащ декларация, направена в съответствие с чл. 92.

2. Когато държава ратифицира, приеме или утвърди тази конвенция или се присъедини към нея след депозиране на десетия документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване, конвенцията без изключената част влиза в сила по отношение на тази държава при спазване разпоредбите на т. 6 на този член на първия ден от месеца, следващ изтичането на 12-месечен срок от деня на депозиране на документа за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

3. Всяка държава, която ратифицира, приеме, утвърди тази конвенция или се присъедини към нея и която е страна по конвенцията за еднообразен закон за сключване на договори за международна продажба на движими телесни вещи, приета в Хага на 1 юли 1964 г. (Хагска конвенция от 1964 г. за сключването), или по Конвенцията за еднообразен закон за международната продажба на движими телесни вещи, приета в Хага на 1 юли 1964 г. (Хагска конвенция от 1964 г. за продажбата), или и по тези двете конвенции, трябва едновременно да денонсира в зависимост от случая Хагската конвенция от 1964 г. за продажбата или Хагската конвенция от 1964 г. за сключването или и двете конвенции, като за тази цел уведоми писмено холандското правителство.

4. Всяка държава, страна по Хагската конвенция от 1964 г. за продажбата, която ратифицира, приеме или утвърди тази конвенция или се присъедини към нея и която в съответствие с чл. 92 заяви или заяви впоследствие, че не се счита обвързана от част II на конвенцията, трябва да денонсира в момента на ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването Хагската конвенция от 1964 г. за продажбата, като за тази цел уведоми писмено холандското правителство.

5. Всяка държава, страна по Хагската конвенция от 1964 г. за продажбата, която ратифицира, приеме или утвърди тази конвенция или се присъедини към нея и която в съответствие с чл. 92 заяви или заяви впоследствие, че не се счита обвързана от част III на конвенцията, трябва да денонсира в момента на ратификацията, приемането, утвърждаването или присъединяването Хагската конвенция от 1964 г. за продажбата, като за тази цел уведоми писмено холандското правителство.

6. За целите на този член ратификациите, приеманията, утвърждаванията и присъединяванията, направени по отношение на тази конвенция от държави, страни по Хагската конвенция от 1964 г. за сключването и по Хагската конвенция от 1964 г. за продажбата, влизат в сила в деня, в който влязат в сила денонсиранията, евентуално изисквани от тези държави по отношение на тези две конвенции. Депозитарят на тази конвенция ще влезе във връзка с холандското правителство, депозитар на конвенциите от 1964 г., за да обезпечи необходимото координиране по въпроса.

Член 100

Тази конвенция се прилага спрямо сключването на договори, станало вследствие на предложение, направено след влизането в сила на конвенцията по отношение на договарящите държави, посочени в буква "а" на т. 1 на чл. 1, или по отношение на договаряща държава, посочена в буква "b" на т. 1 на чл. 1.

Член 101

1. Всяка договаряща държава може да денонсира тази конвенция или част II или част III от нея чрез писмено уведомление до депозитаря.

2. Денонсирането влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на 12-месечен срок от деня, в който депозитарят получи уведомлението. Когато в уведомлението е посочен по-дълъг срок за влизане в сила на денонсирането, то влиза в сила с изтичане на този срок след деня на получаване на съобщението.

Съставена във Виена на 11 април 1980 г. в един оригинален екземпляр, чиито арабски, китайски, английски, френски, руски и испански текстове имат еднаква сила.

В уверение на което долуподписаните пълномощници, надлежно упълномощени от своите правителства, подписаха тази конвенция.